

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1109/2020
06.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ бр. 662/20 од 14.09.2020. године, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Суботици Посл. бр. Кв 367/20 од 11.06.2020. године и Посл. бр. 10.КПП 48/20 од 13.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, поднет против правноснажних решења Основног суда у Суботици 10.КПП 48/20 од 13.05.2020. године и Кв 367/20 од 11.06.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици 10.КПП 48/20 од 13.05.2020. године, разрешен је адвокат Милош Бојовић постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном АА, због тог што је окривљеном укинут притвор.

Решењем Основног суда у Суботици Кв 367/20 од 11.06.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Милоша Бојовића, изјављена против решења Основног суда у Суботици 10.КПП 48/20 од 13.05.2020. године којим је разрешен наведени адвокат постављен окривљеном за браниоца по службеној дужности.

Против наведених правноснажних решења, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости КТЗ бр. 662/20 од 14.09.2020. године због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку и члана 74. став 1. тачка 2) у вези члана 80. став 1. и 2. ЗКП и члана 76. и 79. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони

суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање Основном суду у Суботици.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости и прибављеним списима Основног суда у Суботици Кпп 48/20, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је у конкретном случају повређен закон на штету окривљеног тиме што ни првостепено ни другостепено решење не садрже разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, јер побијане одлуке не садрже разлоге о томе како ће окривљени према коме је укинут притвор остварити право на обавезну одбрану у ситуацији када се кривични поступак води за кривично дело за које је по члану 74. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку предвиђена обавезна одбрана. Пошто окривљени мора имати браниоца од првог саслушања до правноснажног окончања кривичног поступка то изостанак аргументације о томе како ће се право на обавезну одбрану остварити у ситуацији када је разрешен бранилац по службеној дужности, а окривљени није ангажовао изабраног браниоца указује на изостанак разлога о чињеницама које су предмет доказивања и на учињену повреду одредбе из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку и с тим у вези повреде права на одбрану окривљеног и одредбе члана 74. став 1. тачка 2) у вези са чланом 80. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку и члана 76. и 79. Законика о кривичном поступку.

Напред изнети наводи се не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је окривљени приведен 02.03.2020. године, када је саслушан пред судијом за претходни поступак Основног суда у Суботици и том приликом је констатовано да му је судија за претходни поступак уручила позив за следећи претрес уз упозорење „да уколико жели да има браниоца, а дође без браниоца, суд неће одложити претрес, те да је данашњи адвокат по службеној дужности постављен само за данашњи случај“. Самим тим, окривљеном је у складу са одредбама Законика о кривичном поступку остављена могућност да се сам изјасни да ли ће ангажовати браниоца за даљи ток поступка, па уколико не обезбеди браниоца поставиће му се бранилац по службеној дужности. Пошто је према окривљеном укинут притвор то је и био разлог за разрешење браниоца по службеној дужности, а како главни претрес још увек није отпочео и окривљени се није изјаснио да ли ће сам изабрати браниоца, то би постављање браниоца по службеној дужности у овој фази поступка било супротно упозорењу о праву на изабраног браниоца које је окривљеном саопштено од стране судије за претходни поступак, па тек у ситуацији уколико окривљени на главном претресу не обезбеди присуство изабраног браниоца и уколико се децидно изјасни да неће ангажовати свог браниоца, тада би се стекли услови за постављање браниоца по службеној дужности, о чему су у одлуци другостепеног суда дати правилни и јасни разлози, па самим тим су

неосновани наводи да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде члана 74. став 1. тачка 2) у вези са чланом 80. став 1. и 2. ЗКП и члана 76. и 79. ЗКП

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев Републичког јавног тужиоца одбио као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић